

mana aleminde Kara Sultan'ın elinden aşk şerbeti içer. Arkadaşı Sofu ile Zengi'ye gittiğinde bir bahçede rüyasında âşık olduğu Kara Sultan'ı görür. Ahmet Mirza "Aslın nedir?" diye sorduğunda o da "kerem eyle" diye cevap verir. Ahmet Mirza, kızın ismini "Aslı", kendi ismini "Kerem" koyar. İkisi de birbirine âşık olur. Şahın baskısıyla Aslı'yı Kerem'le nişanlamak zorunda kalan keşiş mühlet ister. Keşiş ve karısı, Aslı'yı da alarak Zengi'den ayrılır. Kerem, Sofu'yla Aslı'yı aramaya karar verir. Kerem ve Sofu; İran, Azerbaycan, Ermenistan, Gürcistan ve Anadolu coğrafyasında keşiş ve ailesinin izini sürer.

(...)

Kızlar çevreyi yıkayıp Kerem'e verdikte: "Bu çevrenin bir eşi de bizde var" dediler. Kerem etti: "Kimden aldınız?" "Buradan bir keşiş geçti, onlar sattı" dediler. Keremgil yola revan olup giderken Laleli dağına çıktılar. Hikmeti hüda hava bozulup bir kış oldu ki gözgözü görmez. Kerem etti: "İlahi yarap! Nedir bu gençlikte çektiğimiz? Birkaç keredir bu felaket benim başıma geldi. Acep bu kız bana kismet değil mi?" deyip aldı sazı eline bakalım ne dedi?

Aldı Kerem:

Deli gönül kalktı firar eyledi,
Varamazsın Kerem kıştır geri dön.
Kalmadı mecalim boradan, kıştan,
Varamazsın Kerem kıştır geri dön.

Yağmur yağar, iner yere yaş olur,
Çakın olur, bora olur, kış olur,
Hava böyle kalmaz yine hoş olur,
Varamazsın Kerem kıştır geri dön.

Gider kış gelmeden buranın yazı,
Gülistana döner dağların yüzü.
Haydi insafa gel, ağlatma bizi,
Varamazsın Kerem kıştır geri dön.

Avcı idim şahin uçu kolumdan,
Uçtu gitti vatanından elinden,
Kerem yandı Aslı Han'ın elinden,
Varamazsın Kerem kıştır geri dön.

deyip kesti.

Amma hava bozulup Nuh tufanı olmağa başladı. Bunlar dağda bir kayaya arkaların verip üç gün üç gece kaldılar. Kerem baktı ki havanın açılacağı yok, amma ateşinden kayalar terledi. Kerem baktı ki gittikçe kış ziyade oluyor, galiba vademiz burada imiş deyip bari rabbime niyaz edeyim, ahır nefesimde imanı kâminden ayırmasın deyip aldı sazı eline bakalım ne dedi?

Aldı Kerem:

Laleli dağında yolum azıttım,
Çağırırım gani Mevla aman, hey.
Bir yanımda yağar yağmur, kar serper,
Bir yanımda yüce dağlar duman hey.

İniler dağların başı iniler,
Derdim artar yaralarım sızılar,
Gözüm görmez kulaklarım çınılar,
Kadir Mevlam benim halim yaman hey.

Akşam oldu göremedim yolumu,
Soğuk aldı ayağımı kolumu,
İhtiyar eyledim ben de ölümü,
Dahi yoktur sağlığıma güman hey.